

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: P.N.

proti

žalovanému: Odvolací finanční ředitelství
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 52942/18/5100-31461-709097 ze dne 28. 11. 2018, ve věci daně z převodu nemovitostí,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 15. 1. 2019 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 52942/18/5100-31461-709097 ze dne 28. 11. 2018, jímž byl k odvolání žalobce změněn platební výměr Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj č. j. 2761205/15/3201-00460-804787

ze dne 17. 9. 2015 na daň z převodu nemovitostí tak, že vyměřená daň ve výši 128 200 Kč stanovená podle pomůcek byla nahrazena vyměřenou daní ve výši 128 196 Kč stanovenou dokazováním.

2. Žalobce v žalobě popsal průběh správního řízení a namítl, že k doučení napadeného rozhodnutí došlo 4. 12. 2018, a to po marném uplynutí lhůty pro stanovení daně. V této skutečnosti spatřoval nezákonnost napadeného rozhodnutí.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 21. 3. 2019 navrhl zamítnutí žaloby. Poukázal na průběh řízení a skutečnosti, s nimiž zákon spojuje prodloužení, přerušení či stavění běhu subjektivní prekluzivní lhůty, a dospěl k závěru, že konec této lhůty připadá až na 2. 12. 2019.
4. Žalobce v replice ze dne 16. 4. 2019 uvedl, že má zato, že na běh prekluzivní lhůty mohou mít vliv jen bezvadné úkony správce daně. Jelikož rozhodnutí č. j. 23766/16/5100-31461-702147 ze dne 3. 6. 2016 bylo rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 Af 12/2017-60 ze dne 27. 3. 2018 zrušeno, nemohlo oznámení tohoto rozhodnutí prodloužit lhůtu pro stanovení daně o jeden rok.
5. Žalovaný v duplice z 30. 4. 2019 poukázal na to, že právní názor žalobce, že zrušené a nezákonné rozhodnutí nemůže mít vliv na běh prekluzivní lhůty, odporuje judikatuře Nejvyššího správního soudu, jak je zejména vyjádřena v rozsudku č. j. 2 Afs 239/2017-29 ze dne 7. 2. 2018, publ. pod č. 3703/2018 Sb. NSS.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Pokud se týče skutkového stavu – jak plyne ze spisového materiálu – o tom není mezi stranami sporu. Žalobce dne 11. 4. 2013 uzavřel kupní smlouvu, jejímž předmětem byl převod nemovitostí. Žalobce podal dne 31. 7. 2013 přiznání k dani z příjmů z převodu nemovitostí. Protože žalobce k daňovému přiznání nepřipojil znalecký posudek, zahájil správce daně dne 14. 5. 2015 postup k odstranění pochybností. Dne 23. 9. 2015 bylo žalobci doručeno prvostupňové rozhodnutí (platební výměr ze dne 17. 9. 2015), který dne 6. 10. 2015 napadl žalobce odvoláním. Toto bylo rozhodnutím č. j. 23766/16/5100-31461-702147 ze dne 3. 6. 2016 zamítnuto; rozhodnutí bylo žalobci doručeno 19. 12. 2016. Dne 24. 1. 2017 podal žalobce proti druhostupňovému rozhodnutí u Krajského soudu v Ostravě žalobu, kterou krajský soud rozsudkem č. j. 22 Af 12/2017-32 ze dne 16. 8. 2017 zamítl; rozsudek nabyl právní moci dne 25. 9. 2017. Proti rozsudku podal žalobce 9. 10. 2017 kasační stížnost, již Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 1 Afs 356/2017-29 ze dne 21. 12. 2017 vyhověl a zrušil rozsudek Krajského soudu v Ostravě. Následně Krajský soud v Ostravě rozsudkem č. j. 22 Af 12/2017-60 ze dne 27. 3. 2018 zrušil druhostupňové

rozhodnutí z důvodu chybného doručování ve správním řízení (nebylo doručování žalobci, ale jeho zástupkyni, která však nebyl předloženou plnou mocí k zastupování zmocněna); rozsudek nabyl právní moci 4. 5. 2018. Žalovaný následně napravil soudem vytýkané nedostatky a 28. 11. 2018 vydal napadené rozhodnutí.

8. Podle § 148 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), daň nelze stanovit po uplynutí lhůty pro stanovení daně, která činí 3 roky. Lhůta pro stanovení daně počne běžet dnem, v němž uplynula lhůta pro podání řádného daňového tvrzení, nebo v němž se stala daň splatnou, aniž by zde byla současně povinnost podat řádné daňové tvrzení.
9. Podle § 148 odst. 2 daňového řádu, lhůta pro stanovení daně se prodlužuje o 1 rok, pokud v posledních 12 měsících před uplynutím dosavadní lhůty pro stanovení daně došlo k a) podání
dodatečného daňového tvrzení nebo oznámení výzvy k podání dodečného daňového tvrzení, pokud tato výzva vedla k doměření daně, b) oznámení rozhodnutí o stanovení daně, c) zahájení řízení o mimořádném opravném nebo dozorčím prostředku, d) oznámení rozhodnutí ve věci opravného nebo dozorčího prostředku, nebo e) oznámení rozhodnutí o prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně.
10. Podle § 148 odst. 3 daňového řádu, byla-li před uplynutím lhůty pro stanovení daně zahájena daňová kontrola, podáno řádné daňové tvrzení nebo oznámena výzva k podání řádného daňového tvrzení, běží lhůta pro stanovení daně znovu ode dne, kdy byl tento úkon učiněn.
11. Podle § 148 odst. 4 písm. a) daňového řádu Lhůta pro stanovení daně neběží po dobu řízení, které je v souvislosti se stanovením daně vedeno před soudem ve správním soudnictví a před Ústavním soudem.
12. Spor mezi stranami je o právní otázce, zda rozhodnutí žalovaného č. j. 23766/16/5100-31461-702147 ze dne 3. 6. 2016, které bylo následně podepsaným soudem zrušeno pro vady řízení (chybné doručování), vedlo k prodloužení lhůty ve smyslu ustanovení § 148 odst. 2 písm. d) daňového řádu, či nikoli.
13. Jak uvedl žalovaný, uvedená právní otázka byla zodpovězena Nejvyšším správním soudem v rozsudku ve věci sp. zn. 2 Afs 239/2017, kdy soud konstatoval, že „zruší-li soud takové rozhodnutí o odvolání, jehož oznámením byla prodloužena lhůta pro stanovení daně ve smyslu § 148 odst. 2 písm. d) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, a vrátí-li věc odvolacímu orgánu k dalšímu řízení, nadále platí, že lhůta pro stanovení daně byla řádně prodloužena. Je však třeba, aby zrušené rozhodnutí nebylo úkonem toliko formálním, účelově vydaným čistě (nebo převážně) za účelem prodloužení lhůty pro stanovení daně.“ S uvedeným právním závěrem se soud plně ztotožňuje a v podrobnostech na tento judikát odkazuje.
14. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí žalovaného č. j. 23766/16/5100-31461-702147 ze dne 3. 6. 2016 vedlo k prodloužení prekluzivní lhůty, její běh (v důsledku dalších prodloužení a stavění, jež jsou nesporná) dosud neskončil, a napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno v zákonné lhůtě pro vyměření daně.
15. Z těchto důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnul.

16. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 13. listopadu 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu